

Erika Pelnářová – scénář k audio reportáži

Hodný pan učitel, který ovlivnil celý život

1.vstup

Paní Erika Pelnářová se narodila 29. března 1930 do smíšeného manželství. Maminka byla Němka a tatínek Čech. Tato skutečnost dále určovala osudy malé Eriky. Zajímalo nás, jak vzpomíná na období, kdy začala druhá světová válka.

16 sec.

2. vstup

Tatínek uměl výborně německy a byl zaměstnaný na hlavním nádraží v Karlových Varech. Těsně před zabráním pohraničí dostal rozkaz, odvézt svou rodinu do bezpečí. Jejich přesun k příbuzným do Domažlic probíhal v noci.

15 sec.

Paní Pelnářová

10:13-10:53

Bylo mi tedy 9 let a od toho září jsme do Vánoc byli bez bytu a byli jsme s tím kufrem u té příbuzné, potom jsme dostali byt.

38 sec.

3. vstup:

V Domažlicích začala Erika navštěvovat 3.třídu. Na menšinové škole moc oblíbená nebyla, protože její maminka byla Němka, což v některých případech vyvolalo nevráživost. Ale byl tu jeden, pro ni důležitý člověk, který ji podporoval a věřil jí. Byl to pan učitel. Nejvíce se to projevilo, když secvičovali divadelní představení.

20 sec.

Paní Pelnářová

17:10- 17:37

Když nacvičovali nějakou hru, tak mě do toho taky vybral asi 6 nás to hrálo no a některým se to v té třídě samo sebou nelíbilo. To bylo špatný tenkrát.

21:34- 21:52

Toho učitele, to je taky možná zajímavé pro vás, zavřeli, tenkrát mnoho Čechů bylo zavřených v koncentráku a já vám jako vděk, moje maminka na to taky dbala, chodila navštěvovat tu jeho paní.

22:07-22:22

Tak jsme si povídali a vzpomínali jsme na toho jejího zavřeného muže. A takhle jsem tam vám celá ta léta, jednou za týden za ní chodila, když byl v koncentráku.

8:41 – 9:06

Celý život mi potom poznamenal ten třídní učitel a myslím, že mě ovlivnil do celého života, že jsem já na něho potom vzpomínala, když jsem také učila. Co může znamenat kantor v takových životních situacích, v kterých jsme tenkrát byli.

85 sec.

4. vstup

Pan učitel se bohužel z koncentračního tábora nikdy nevrátil.

Paní Pelnářová zažila konec války v Domažlicích, které osvobodila americká armáda.

9 sec.

Paní Pelnářová

1:06:02 -1:06:05

Tak já jsem žila v Domažlicích na náměstí.

1:06:08 -1.06.57

A Když jsme čekali už Američany, přinesli naší matce Němce, samo sebou naší matce Němce, vyžehlit prapory. Anglickej, americkej, naši vlajku. Prostě naše matka Němka žehlila ještě po tajnu tyto prapory.

61 sec.

5. vstup

Lidé byli šťastní, že je po válce.

2 sec.

6. vstup

Život paní Eriky byl neuvěřitelně pestrý. Mluví několika světovými jazyky, byly nadána i na sporty. Lyžovala, hrála tenis, volejbal, plavala. Těžko to všechno vtěsnat do krátké reportáže. Vzkaz, který z jejího vyprávění vnímáme jako ten důležitý je, že učit se jazyky je výborné a trénuje to mozek a že máme v životě dělat to, co nás baví a s radostí.

23 sec.